

wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku ⁽²⁾ rozumiane w świetle ogólnych zasad odpowiedzialności odszkodowawczej państwa członkowskiego ustalonych w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości (zwłaszcza wyroki TS: z dnia 19 listopada 1991 r., C-6/90 i C-9/90, Andrea Francovich oraz Danila Bonifaci i in. p. Republice Włoskiej, ECLI: EU: C: 1991: 428; z dnia 5 marca 1996 r., sprawy połączone C-46/93, Brasserie du Pecheur p. Bundesrepublik Deutschland oraz C-48/93, The Queen p. Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd i in., ECLI: EU: C: 1996: 79), należy rozumieć w ten sposób, że od dnia 1 maja 2004 r. stanowią one źródło obowiązku ustanowienia przez państwo członkowskie, które przystąpiło do Unii Europejskiej z tym dniem, przepisów przewidujących przyznanie syndykowi masy upadłości wynagrodzenia powiększonego o kwotę podatku od wartości dodanej (VAT), należną od tego wynagrodzenia?

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 347 s. 1

⁽²⁾ Dz. Urz. L 145, s. 1; Polskie Wydanie Specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 23.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polska) w dniu 12 grudnia 2018 r. – Mikrokasa S.A. w Gdyni i Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie przeciwko XO

(Sprawa C-779/18)

(2019/C 164/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Strona pozwana: XO

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy dyrektywy 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽¹⁾, zwłaszcza art. 3 pkt g), art. 10 ust. 1 i art. 22 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie takiemu wyodrębnieniu tzw. „pozaodsetkowych kosztów kredytu”, ustalanych ryczałtowo według ustawowego wzoru obliczeniowego opisanego w art. 36a ustawy o kredycie konsumenckim (ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim Dz. U. 2018. 993 j.t.), z tzw. „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta”, określonego we wspomnianej wyżej dyrektywie, w sposób pozwalający na ukrycie przed konsumentem rzeczywistych pozaodsetkowych kosztów kredytu ponoszonych przez przedsiębiorcę?

- 2) Czy przepisy dyrektywy 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenc-
kich^(?), zwłaszcza art. 1 ust. 2, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie kon-
troli warunków umów o kredyt konsumencki pod kątem przesłanek opisanych w art. 3 wskazanej dyrektywy, w części
obejmującej tzw. pozaodsetkowe koszty kredytu, których kryteria ustalenia określone są w przepisie art. 36a ustawy o kredy-
cie konsumenckim (ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim Dz.U.2018.993 j.t.)?

(¹) Dz.U. L 133, s.66

(²) Dz. U. L 95, s. 29; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 15 Tom 002 P. 288 — 293

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny
(Polska) w dniu 28 grudnia 2018 r. — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. przeciwko Krajowej Radzie Sądownictwa**

(Sprawa C-824/18)

(2019/C 164/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Strona pozwana: Krajowa Rada Sądownictwa

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 w związku z art. 4 ust. 3 zdanie 3, art. 6 ust. 1, art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 KPP i art. 9 ust. 1 dyrektywy
Rady 2000/78/WE oraz art. 267 akapit 3 TFUE należy interpretować w ten sposób, że

dochodzi do naruszenia zasady państwa prawnego oraz prawa do skutecznego środka prawnego i skutecznej ochrony sądo-
wej, gdy ustawodawca krajowy przyznając prawo odwołania do sądu w sprawach indywidualnych dotyczących pełnienia
urzędu na stanowisku sędziego sądu ostatniej instancji [Or. pdf 2] Państwa Członkowskiego (Sądu Najwyższego), wiąże walor
prawomocności i skuteczności rozstrzygnięcia podejmowanego w postępowaniu kwalifikacyjnym poprzedzającym przedsta-
wienie wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisko sędziego wymienionego sądu z sytuacją niezaskarżenia roz-
strzygnięcia podjętego w przedmiocie łącznego rozpatrzenia i oceny wszystkich kandydatów do Sądu Najwyższego przez
wszystkich uczestników postępowania kwalifikacyjnego, wśród których jest również kandydat niezainteresowany w zaskarże-
niu wymienionego rozstrzygnięcia, a mianowicie kandydat, którego dotyczy wniosek o powołanie do pełnienia urzędu, co w
rezultacie:

— niweczy skuteczność środka zaskarżenia oraz możliwość przeprowadzenia przez właściwy sąd rzeczywistej kontroli prze-
biegu wymienionego postępowania kwalifikacyjnego?